

До спеціалізованої вченої ради

К 35.052.23

у Національному університеті

«Львівська політехніка»

79008, м. Львів, вул. Князя Романа, 1/3

ВІДГУК

офіційного опонента доктора юридичних наук, старшого наукового співробітника Мовчана Анатолія Васильовича на дисертацію Любчинського Олександра Володимировича «Особливості розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті», подану на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність

Актуальність теми. У ст. 3 Конституції України життя людини визнається найвищою соціальною цінністю. Згідно зі ст. 27 Основного Закону, ніхто не може бути свавільно позбавлений життя. Обов'язок держави – захищати життя людини. Серійні вбивства на сексуальному ґрунті становлять особливу небезпеку, оскільки дана категорія злочинів спрямована на значне коло жертв, є тривалою і прихованою.

Серійні вбивства на сексуальному ґрунті вчиняються, здебільшого, щодо двох або більшої кількості осіб (п. 1 ч. 2 ст. 115 КК України), з особливою жорстокістю (п. 4 ч. 2 ст. 115 КК України), з поєднанням із зґвалтуванням або насильницьким задоволенням статевої пристрасті неприродним способом (п. 10 ч. 2 ст. 115 КК України), особою, яка раніше вчинила умисне вбивство (п. 13 ч. 2 ст. 115 КК України). Іноді такі вбивства також вчиняються щодо малолітньої дитини або жінки, яка завідомо для винного перебувала у стані вагітності (п. 2 ч. 2 ст. 115 КК України), з корисливих мотивів (п. 6 ч. 2 ст. 115 КК України), з метою приховати інший злочин або полегшити його вчинення (п. 9 ч. 2 ст. 115 КК України).

Відповідно до даних Єдиного звіту про кримінальні правопорушення за 2013 – 2016 роки, підготовленого Генеральною прокуратурою України, у 2013 році зареєстровано 11 вбивств на сексуальному ґрунті; у 2014 році – 13; у 2015 році – 8; у 2016 році – 9. Із них розслідувано 9, що становить 18,3 %. Водночас уже в 2017 році таких убивств зареєстровано 8, питома вага яких становить 0,15 % від загальної кількості вчинених вбивств за ст. 115 КК України. Ці дані не відображають реальних масштабів злочинності цього виду, тому що офіційна статистика вбивств поєднує показники стосовно осіб, які пропали безвісти, викрадення людини й інших злочинів, що мають ознаки вбивств.

Незважаючи на достатньо широкий спектр досліджень, присвячених проблемам розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті, обрана автором проблематика є недостатньо вивченою. Крім того, більшість робіт виконано до прийняття нового КПК України (2012 року), який вніс суттєві зміни в діяльність органів досудового розслідування і оперативних підрозділів.

Зазначені обставини вплинули на обрання здобувачем теми дисертації і свідчать про її актуальність, що зумовило необхідність вирішення наукового завдання у вигляді комплексного дослідження методики розслідування вбивств на сексуальному ґрунті та вироблення науково обґрунтованих заходів із поліпшення методичного забезпечення процесу розслідування.

Про актуальність теми дисертації **Любчинського О.В.** свідчить також її зв'язок з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційне дослідження виконано відповідно до положень розділу 4 Національної стратегії у сфері прав людини, затвердженої Указом Президента України від 25 серпня 2015 року № 511/2015 та рекомендацій Ради президентів академій наук України для ВНЗ щодо виконання досліджень за Пріоритетними науковими напрямами досліджень (п. 3.4. Політико-правові науки), а також у межах науково-дослідної роботи Приватного вищого навчального закладу «Львівський університет бізнесу та права».

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих в дисертації.

Наукові положення, висновки та рекомендації, сформульовані автором, у своїй більшості є обґрунтованими і переконливими.

Автором використано значну кількість вітчизняних та зарубіжних літературних джерел, законодавчі та інші нормативні акти України. Список використаних джерел складає 254 найменувань.

Дисертант здійснює своє дослідження на значній за обсягом емпіричній базі, яка включає статистичні й аналітичні дані Генеральної прокуратури України, Національної поліції України за 2013 – 2017 роки; узагальнені дані анкетування 150 слідчих Національної поліції України (Вінницької, Волинської, Київської, Львівської та Херсонської областей); наукові та довідкові видання, законодавча й відомча нормативна база з питань регулювання розслідування зазначених злочинів.

Вміле використання широкого спектру сучасних методів наукового пошуку також позитивно вплинуло на ступінь обґрунтованості сформульованих автором наукових положень, висновків і рекомендацій.

Достовірність і новизна наукових положень, висновків і рекомендацій.

Комплексне опрацювання та системний аналіз наукових джерел і процесуальних норм в їх генезисному та порівняльно-правовому аспектах, а також матеріалів практики дало можливість Любчинському О.В. сформулювати власні наукові положення, висновки та рекомендації, що відзначаються достовірністю та характеризуються науковою новизною.

До найбільш вагомих наукових положень дисертації, що характеризуються новизною або її елементами, на думку офіційного опонента, слід віднести такі:

1) *вперше* визначено обставини, які впливають на методику розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті: недоліки огляду місця події; недосконалість проведення першочергових слідчих (розшукових) дій,

судових експертиз тощо; комплексно розглянуто теоретичні положення й організаційні засади використання спеціальних знань під час розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті; виокремлено основні види тактичних операцій та оперативно-пошукових груп, створених для розшуку й затримання підозрюваних («пошук особи вбивці-маніяка», «затримання вбивці на гарячому» тощо); сформовано алгоритми дій слідчих та інших учасників слідчо-оперативної групи, які здійснюють розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті, і подано пропозиції стосовно їх використання;

2) *удосконалено* елементи криміналістичної характеристики серійних вбивств на сексуальному ґрунті, до яких належать: особа злочинця, особа потерпілого та її зв'язок зі злочинцем; обстановка вчинення; способи підготовки, вчинення й приховування; характерні сліди («слідова картина») тощо; класифікацію окремих видів слідчих ситуацій під час розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті; положення щодо організації проведення огляду місця вчинення серійних вбивств на сексуальному ґрунті та трупа з залученням експертів (спеціалістів), зокрема: судово-медичного експерта, судового біолога, експерта-криміналіста;

3) *дістали подальший розвиток* криміналістичні рекомендації щодо тактики проведення окремих слідчих (розшукових) дій на початковому етапі розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті; особливості тактики проведення окремих негласних слідчих (розшукових) дій на подальшому етапі розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті; положення щодо призначення судових експертиз підозрюваного (обвинуваченого) у кримінальних провадженнях серійних вбивств на сексуальному ґрунті.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що викладені в дисертації висновки і пропозиції можуть бути використані: у *правотворчій діяльності* – для вдосконалення відповідних положень КПК України щодо забезпечення методики розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті; у *правозастосовній діяльності* – для підвищення ефективності діяльності слідчих підрозділів Національної поліції України у

розслідуванні серійних вбивств на сексуальному ґрунті; у науково-дослідній роботі – як підґрунтя для подальших досліджень методики розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті слідчими органами Національної поліції України; у навчальному процесі – під час викладання навчальних дисциплін «Кримінальний процес», «Криміналістика», спеціальних курсів з організації розслідування окремих видів злочинів у вищих юридичних навчальних закладах (на юридичних факультетах), а також для підготовки відповідних навчально-методичних матеріалів: підручників, посібників, курсів лекцій, практикумів.

Достатньою є **апробація результатів дослідження**. Основні результати дисертації викладено у дев'ятьох наукових публікаціях, а саме: чотири статті – у виданнях, що входять до переліку наукових фахових видань України, одна стаття – у науковому періодичному виданні іноземної держави, чотири публікації – у збірниках матеріалів науково-практичних конференцій та семінарів, зокрема: Міжнародній науково-практичній конференції «Законодавство України у світлі сучасних активних реформаційних процесів» (м. Київ, 21–22 листопада 2014 р.); III Всеукраїнському науково-практичному семінарі «Теоретичні та практичні проблеми розвитку кримінального права і процесу» (м. Івано-Франківськ, 4 грудня 2014 р.); Міжнародній науково-практичній конференції «Сучасні тенденції розвитку юридичної науки та практики» (м. Львів, 26–27 грудня 2014 р.); Міжнародній науково-практичній конференції «Актуальні питання та проблеми правового регулювання суспільних відносин» (м. Дніпропетровськ, 6–7 березня 2015 р.).

Оцінка змісту дисертації та автореферату.

Автор правильно формулює мету дослідження, зазначаючи щодо її комплексного характеру та обґрунтування пропозицій, спрямованих на вдосконалення процесуального та криміналістичного забезпечення досудового розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті.

Відповідно до поставленої мети визначені задачі дослідження: з'ясувати ступінь наукового розроблення поняття й методики розслідування серійних

вбивств на сексуальному ґрунті; надати криміналістичну характеристику серійних вбивств на сексуальному ґрунті; виокремити типові слідчі ситуації початкового етапу розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті та розробити послідовність та відповідні комплекси початкових слідчих (розшукових) дій; визначити завдання огляду місця події серійних вбивств на сексуальному ґрунті та завдання слідчо-оперативної групи; визначити першочергові слідчі (розшукові) дії розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті та надати окремі рекомендації; з'ясувати напрями використання спеціальних знань на початковому етапі розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті; висвітлити особливості проведення негласних слідчих (розшукових) дій під час розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті; визначити тактичні особливості затримання та допиту підозрюваного у вчиненні серійних вбивств на сексуальному ґрунті; розробити рекомендації щодо тактики проведення судових експертиз підозрюваного у вчиненні серійних вбивств на сексуальному ґрунті.

Дослідження складається з анотацій українською та англійською мовами, вступу, трьох розділів, що містять дев'ять підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг дисертації становить 230 сторінок, із них основного тексту – 181 сторінка. Список використаних джерел (254 найменування) викладено на 23 сторінках, два додатки розміщено на восьми сторінках.

У **вступі** обґрунтовано актуальність обраної теми дисертації, висвітлено ступінь її наукової розробленості, визначено об'єкт і предмет дослідження, мету та завдання, а також методологічну й емпіричну бази, наведено зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, розкрито наукову новизну, вказано на практичне значення одержаних результатів та наведено дані щодо їх апробації.

Перший розділ «Теоретико-прикладна характеристика поняття серійних вбивств на сексуальному ґрунті та методики їх розслідування» складається із 2-х підрозділів.

Для дослідження поняття і змісту розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті дисертантом використано матеріал, напрацьований ученими радянського періоду та сучасними вітчизняними і зарубіжними науковцями (стор. 26–44).

Цілком слушно автор стверджує, що на сучасному етапі науковці й практики сформували окрему теорію розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті як систему організаційно-правових і тактичних дій, яка потребує постійного вдосконалення на основі сучасного реформування законодавства і правоохоронної системи та політичного розвитку суспільства (стор. 44).

Розроблено криміналістичну характеристику серійних вбивств на сексуальному ґрунті. На якісно-кількісному рівні наведено відомості про елементи злочину: місце, час та обстановку вчинення злочину, типові сліди вбивства, особу злочинця, особу потерпілого.

Узагальнено відомості про категорії правопорушників, зокрема вік, стать, освіту, фах, ознаки сексуального садиста та маніяка, про пошукові ознаки, що важливі для встановлення конкретних осіб, причетних до зазначених злочинів. Запропоновано поділ серійних сексуально-садистських убивств (на види та підвиди) залежно від різних критеріїв (стор. 44–78).

Дисертант робить висновок, що найтипівішими способами приховування такого вбивства є: знищення слідів злочину; приховування чи знищення знарядь і засобів; інсценування під нещасний випадок чи самогубство; знищення трупа (спалювання, утоплення, розчленування, закопування); спотворення трупа з метою приховання особи потерпілого (стор. 54–56).

Другий розділ «Особливості початкового етапу розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті» складається із 4-х підрозділів.

У процесі дослідження автором встановлено типові слідчі ситуації, які дають змогу висунути версії у разі вчинення серійних вбивств на сексуальному ґрунті: вбивства, вчинені задля отримання сексуального задоволення під час його вчинення; вбивства, скоєні з метою придушення опору жертви перед

або під час зґвалтування; вбивства, вчинені з метою злягання з трупом; вбивства, скоєні задля приховання слідів злочину; вбивства, вчинені у відповідь на дії, що розцінюються як приниження. До окреслених типових слідчих ситуацій розроблено тактичні завдання з проведення слідчих (розшукових) дій і пошукових заходів (стор. 82–93).

Із метою вдосконалення розслідування означених злочинів дисертант пропонує для огляду місця їх вчинення створювати спеціальні слідчо-оперативні групи, завдання яких полягають у виявленні, фіксації, кваліфікованому вилученні та пакуванні слідів кримінального правопорушення, речових доказів, встановленні свідків і потерпілих, з'ясуванні обставин кримінального правопорушення, що мають значення для всебічного, повного й неупередженого їх дослідження та встановлення осіб, причетних до його вчинення.

Аргументовано доцільність моделювання особи невідомого злочинця під час розслідування серійних убивств на сексуальному ґрунті за допомогою залучення відповідних спеціалістів (психологів, патопсихологів, психіатрів, криміналістів, сексологів та ін.) і розроблення його психологічного портрета (профілю) (стор. 97–107).

Розроблено та запропоновано тактику допиту свідків, підозрюваних (обвинувачених) тощо під час розслідування багатоепізодних убивств, вчинених на сексуальному ґрунті, та сформульовано запитання із урахуванням тих чи інших обставин (стор. 108–116).

У роботі аргументовано, що невід'ємною частиною поліпшення досудового розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті, є розроблення порядку проведення впізнання особи потерпілого (невпізаного трупа) на основі використання сучасних криміналістичних методик: за професійною та виробничою діяльністю; за звичками та нахилами; за отриманими травмами, перенесеними захворюваннями та хірургічними втручаннями; за зовнішнім виглядом, одягом; за дактилоскопіюванням; за ДНК тощо (стор. 121–126).

Важливе значення має порядок проведення обшуків за місцем передбачуваного вбивства потерпілого та приховування його трупа, обшук особи, транспортних засобів, обшук комп'ютерних засобів тощо (стор. 126–132).

Автором доведено, що на ефективність розслідування вбивств на сексуальному ґрунті впливає залучення спеціалістів (експертів), адже це зумовлено специфікою механізму вчинення злочину, виявлення, фіксації та вилучення специфічних речових доказів, для чого необхідні спеціальні знання в сфері медицини, криміналістики, біології, ґрунтознавства тощо (стор. 133–149).

Третій розділ «Особливості провадження окремих слідчих (розшукових) дій подальшого етапу розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті» складається із 3-х підрозділів.

Ґрунтуючись на наукових дослідженнях, автором розроблено алгоритм дій для ефективного подальшого етапу розслідування окреслених злочинів (згідно з визначеними слідчими ситуаціями) та вирішення означених завдань, які полягають у проведенні комплексу слідчих (розшукових) дій і негласних слідчих (розшукових) дій (стор. 153–165).

На основі дослідження дисертантом розроблено та запропоновано тактику проведення тактичних операцій виявлення й затримання серійного вбивці, а саме: «переслідування злочинця», «затримання вбивці», «затримання сексуального вбивці на підставну жертву» (стор. 166–174).

Зауважено, що тактика допиту підозрюваного (обвинуваченого) у вбивстві залежить від того, чи визнає він свою вину або заперечує її. Під час допиту підозрюваного, що зізнався у вчиненні вбивства, найперше увага приділяється отриманню свідчень стосовно інших аналогічних убивств та обставин, про які сукупно могла знати тільки особа, яка скоїла такі вбивства: кількість жертв, послідовність способів їх учинення, деталізація дій із приховування трупа тощо.

За наявності підозри в неправдивості показань допитуваного застосовують методи переконання або тактичні прийоми, спрямовані на

встановлення психологічного контакту з допитуваним, що сприяє побудові безконфліктної ситуації допиту (стор. 174–179).

Автором запропоновано під час розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті здійснювати стаціонарні судово-психіатричні експертизи обвинувачених на предмет їх осудності та дієздатності, а також судово-сексологічні експертизи щодо визначення характеру сексуальних дій, аномальних станів, схильності до садизму, статевих розладів, психосексуальних орієнтацій підозрюваного тощо (стор. 180–191).

Основні положення, висновки і рекомендації знайшли своє висвітлення у публікаціях автора.

Дисертація написана грамотною юридичною науковою мовою. Робота оформлена у відповідність з вимогами, які ставляться до такого роду праць.

Зміст автореферату повністю відповідає змісту дисертаційного дослідження.

Дисертаційне дослідження відповідає науковій спеціальності, за якою здійснено дослідження.

Дискусійні положення та зауваження щодо дисертації.

Позитивно оцінюючи загалом зміст рукопису дисертації та її автореферат, слід також відмітити наявність у них певних дискусійних питань, нечіткість та недостатню переконливість обґрунтування окремих положень, міркувань та висновків автора, зокрема:

1. Характеризуючи особу злочинця, який вчиняє вбивство на сексуальному ґрунті, дисертант аналізує злочинну діяльність відомих злочинців С. Головкина, Р. Хамарова, О. Кузнецова, С. Ткача, А. Чикатило (стор. 53–56, 65–78).

На погляд офіційного опонента, доцільно було б також дослідити злочинну діяльність васильківського маніяка Ю. Кузьменка (на прізвисько «Елвіс») та фастівського Є. Балана.

2. У підрозділі 2.2 «Організація огляду місця події вбивств на сексуальному ґрунті» автор зазначає, що до слідчо-оперативної групи (СОГ) в

обов'язковому порядку входять: слідчий (старший СОГ), співробітник оперативного підрозділу та спеціаліст-криміналіст. Окрім того, за наявності на місці події трупа (частин трупа) людини, до проведення огляду обов'язково залучається судово-медичний експерт, а також експерти НДЕКЦ відповідної спеціалізації (криміналісти, біологи, балісти) (стор. 97).

Разом з тим, відповідно до вимог *Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні*, затвердженої наказом МВС України від 07.07.2017 № 575, до складу СОГ, яка виїздить на місце вчинення кримінального правопорушення проти життя, здоров'я, статевої свободи та статевої недоторканості особи, включається слідчий територіального органу поліції, який спеціалізується на розслідуванні кримінальних правопорушень зазначеної категорії (є старшим СОГ), працівник оперативного підрозділу, інспектор-криміналіст (технік-криміналіст), судово-медичний експерт, а також за необхідності – кінолог зі службовим собакою, працівник підрозділу оперативно-технічних заходів, психолог, інші працівники поліції відповідної кваліфікації.

3. У підрозділі 2.3 «Проведення окремих слідчих (розшукових) дій на початковому етапі розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті» дисертантом визначено джерела інформації стосовно встановлення особи невідомого трупа в процесі розслідування вбивств на сексуальному ґрунті, зокрема: 1. Ідентифікація невідомого трупа за його *професійною та виробничою діяльністю шляхом* огляду трупа і його одягу. 2. Ідентифікація невідомого трупа шляхом дослідження тіла й одягу загиблого з метою отримання інформації про його *антисуспільну діяльність, шкідливі звички та нахили*. 3. Ідентифікація невідомого трупа шляхом дослідження інформації про отримані *травми, перенесені захворювання та хірургічні втручання*. 4. Ідентифікація невідомого трупа шляхом дослідження інформації про його *стоматологічний статус*. 5. Ідентифікація невідомого трупа шляхом

дослідження трупа загиблого з метою фіксації особливостей його внутрішньої будови та зовнішнього вигляду. 6. Ідентифікація невпізаного трупа шляхом дослідження за індивідуальністю і постійністю папілярних візерунків шкіряного покриву внутрішньої поверхні кистей (дактилоскопія). 7. Ідентифікація невпізаного трупа шляхом фіксації індивідуальних особливостей невпізаних трупів – опис в протоколі одягу та речей загиблого. (стор. 121–126).

На думку опонента, одним із самих дієвих методів розкриття злочинів, який дозволяє майже зі стовідсотковою вірогідністю ідентифікувати особу та встановлювати особи невпізаних трупів, є *ідентифікація особи за ДНК*.

4. У підрозділі 3.1 «Провадження негласних слідчих (розшукових) дій на подальшому етапі розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті» автор зазначає, що у процесі досудового розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті використовуються наступні негласні слідчі (розшукові) дії: аудіо-, відеоконтроль особи; накладення арешту на кореспонденцію; огляд і виїмка кореспонденції; зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж; зняття інформації з електронних інформаційних систем; обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи; спостереження за особою, річчю або місцем; аудіо-, відеоконтроль місця; контроль за вчиненням злочину – спеціальний слідчий експеримент; негласне отримання зразків, необхідних для порівняльного дослідження (стор. 158–165).

На думку офіційного опонента, дисертанту доцільно було б також розглянути заходи щодо отримання інформації про абонентів мобільного зв'язку, які перебували на місці злочину, та проведення *негласної слідчої (розшукової) дії «установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу»* (ст. 268 КПК України).

5. На стор. 161 дисертації автор зазначає, що до інформації, яка підлягає фіксуванню зі застосуванням процесуальної форми цієї слідчої дії (зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж), не належать дані операторів телефонних розмов та Інтернет-провайдерів щодо частоти та тривалості розмов абонентів (вбивці й жертви), час перебування абонента в

мережі зв'язку, інша інформація технічного чи фінансового характеру. Така інформація може бути отримана шляхом отримання довідок.

Дана теза потребує додаткового уточнення, адже у пункті 3 постанови Пленуму Верховного Суду України *«Про деякі питання застосування судами України законодавства при дачі дозволів на тимчасове обмеження окремих конституційних прав і свобод людини і громадянина під час здійснення оперативно-розшукової діяльності, дізнання і досудового слідства»* від 28 березня 2008 р. № 2 (із змінами, внесеними згідно з Постановою Верховного Суду № 8 від 4 червня 2010 р.) зазначається, що зняття інформації з каналів зв'язку полягає у застосуванні технічного обладнання, яке дає змогу прослуховувати, фіксувати та відтворювати інформацію, що передавалася цим каналом зв'язку. Така інформація може включати дані як про взаємоз'єднання телекомунікаційних мереж, так і щодо змісту інформації, яка була передана каналом зв'язку. Тобто, відповідно до наданого роз'яснення *отримання уповноваженими оперативними підрозділами інформації про з'єднання абонентів телекомунікацій навіть без розкриття змісту повідомлень, згідно із змістом Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» може здійснюватись лише за рішенням суду.*

6. У дисертації використовується термін *«органи внутрішніх справ»* (стор. 89, 112).

Водночас після набрання чинності Закону України «Про Національну поліцію» замість терміну *«органи внутрішніх справ»* використовується термін *«органи Національної поліції»*.

Зазначені офіційним опонентом зауваження носять, головним чином, дискусійний характер, відображають власну наукову позицію опонента й можуть слугувати підставою для наукової дискусії під час прилюдного захисту дисертації. Зазначені зауваження не впливають на загальну позитивну оцінку дисертації.

ЗАГАЛЬНИЙ ВИСНОВОК:

Дисертація Любчинського Олександра Володимировича «Особливості розслідування серійних вбивств на сексуальному ґрунті», подана на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність є завершеною науковою працею, містить нові науково обґрунтовані результати проведених досліджень, які розв’язують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для науки кримінального процесу, та відповідає вимогам пунктів 9, 11, 12, 13 Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567 (із змінами та доповненнями), а її автор Любчинський Олександр Володимирович заслуговує присудження наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність.

Офіційний опонент:

професор кафедри оперативно-розшукової діяльності Львівського державного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, старший науковий співробітник

А.В. Мовчан

”01” листопада 2018 р.

